

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਐੱਚ. ਆਰ ਖੰਨਾ ਅਤੇ
ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ.
ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ I, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 10-ਡੀ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) - ਆਰਟੀਕਲ 226 -ਰਿੱਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ—ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ—ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ - ਕੌਣ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਛੂਠੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਚਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਖੁੰਝ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਦਲੀਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ

ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਇੰਨੀ ਦੁਰਲੱਭ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਭਗ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਬਦੁੱਲਾ ਸ਼ੈਕਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੇਥੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਲ.ਟੀ.ਐੱਡਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ , ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ , ਐਮ ਕੇ ਸੀ ਹਵਾਲਾ , ਡੀ . ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ਵ ਦਿਆਲ , ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ . ,

ਆਰਡਰ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ - ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਬਦੁੱਲਾ ਸ਼ੈਕਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਹੇਥੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣਾ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਟੇਨੂ ਦਾ ਦੇਸ਼ਤ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਨੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 30(I)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਬਦੁੱਲਾ ਸ਼ੈਕਤ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮਤ ਅਲੀ ਖਾਂ ਵਾਸੀ 4416, ਗਲੀ ਸ਼ਾਹਤਾਰਾ, ਅਜਮੇਰੀ ਗੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 17 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਤਿਹਾੜ (ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ) ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ।

28 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਬਾਬੂ ਨੇ, ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਦੇ ਜੋੜੀਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਟੇਨੂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵੰਬਰ, 1963 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੈਨਾ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਟੇਨਿਊ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਉਹ 14 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਕਸਟਮ ਦਫਤਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 10 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ, ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਰਕਮ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਹ 17 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜੇ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਣਗੌਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਸ ਤਿੱਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿ-ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜੇ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਤਸਕਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗਰੋਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਮੁਦਰਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਖਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 28 ਅਕਤੂਬਰ 1963 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਿਆਸ ਪੁਲ ਨੇੜੇ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਕ ਕਾਰ ਵਿਚ 30 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਸੋਨਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮਾਰਕਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮੁਹੰਮਦ ਲਤੀਫ ਅਤੇ ਅਬਦੁੱਲਾ ਸ਼ੈਕਤ (ਨਜ਼ਰਬੰਦ) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਕਤੂਬਰ 1962 ਤੋਂ ਅਗਸਤ 1963 ਦਰਮਿਆਨ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ 20 ਤੋਂ 25 ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ 2000 ਤੋਲੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਚਾਰ ਵਾਰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 8,000 ਤੋਲੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਰ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮਾਈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਕਰੰਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਤਸਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮਾੜੇ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖਤਰਨਾਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ

ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਵੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੇ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਸਮੱਗਰੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 8 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ- (ਏ) ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 6 ਅਗਸਤ 1964 ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 30-ਏ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤਤਕਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਤਤਕਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਤੋਂ ਉਸ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇਹ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਿਯਮ 30 ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1962 ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਲੰਬੇ

ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰਾ ਭੇਜਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗਰੇਹ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸਾਂਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹਨ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(1) ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਜਾਂ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਛੂਠ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਇਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

2) ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦੇਸ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

(3) ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡਿਫੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਮੂਲ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਸਕਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੁਰਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਅਧੀਨ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਓਵਰਲੈਪ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫ਼ੈਜ਼ਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜਾਂ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।(2) ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹਰਮਨ ਜੇ. ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ: "ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀਕਰਤਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਜੱਜ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਉਦੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਹੀ ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼ (ਨੰਬਰ 2) ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਇਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਤੋਂ ਜੱਜ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ, ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੀ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਜੱਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਜੱਜ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸੁਤੰਤਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਾਰਪਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਹੈ। ਜੱਜ ਤੋਂ ਜੱਜ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਤਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੁਤੰਤਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੱਜ ਤੋਂ ਜੱਜ ਤੱਕ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ (1948)85 ਕਾਨੂੰਨ ਤਿਮਾਹੀ ਸਮੀਖਿਆ 30 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਗੋਡਾਰਡ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ- "

“1879 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੇ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ..... 1679 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜੱਜ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਆਫ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਟਰਮ ਟਾਈਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚੈਂਸਰੀ ਇੰਟਰਮ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਲਮੋਟ ਸੀਜੇਇਨ ਨੇ 1758 ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਬਿੱਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਰਾਏ (ਜੋ ਕਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ) ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਾਂਸਲਰ 1679 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਟਰ 222 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਮਨਾਮ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮਿਤੀ ਲਗਭਗ 1670 ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਨ ਸੀ.ਜੇ. ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਆਮ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਆਮ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। 1679 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੱਜ ਅਤੇ ਬੈਰਨ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ. ਰਿੱਟ ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਹੱਕ ਦੀ' ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਕੁਝ ਆਧਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਿੱਥੇ ਰਿੱਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਕਸ ਬਨਾਮ ਹੇਕਸ (3) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਬ੍ਰੈਮਵੈਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ; 'ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਮ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਕਨੀਕੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਗੈਲਰ ਕੋਲ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਗੈਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ 1816 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ? ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ 1816 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਿਰਫ ਝੂਠੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ ਹੈ: ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਲਮੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਵੇਖੋ। ਫਿਰ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ.....

.....ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਉੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅਮਲੀ ਸੁਧਾਰਾਂ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਐਕਟ, 1852 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਗਲਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀ। 1585 ਤੋਂ ਵਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਐਕਸਚੈਂਜਰ ਚੈਂਬਰ ਨੇ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਗਲਤੀ ਮੰਨੀ ਅਤੇ 1830 ਤੱਕ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਮ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਲੰਡਨ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਕੋਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੈਂਡਾਮਸ ਅਤੇ ਸਰਟੀਓਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੇਂਡਰ ਬਨਾਮ ਹਰਲੇ (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ. ਵੀ. ਦ ਡੀਨ ਅਤੇ ਚੈਪਟਰ ਆਫ਼ ਡਬਲਿਨ (5) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਇਰਿਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੇਸ ਮੈਂਡਾਮਸ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਰੁੱਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿੱਟ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ 'ਵਿਚਾਰ ਵਿਚਾਰਨ' ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਂਡਰ ਬਨਾਮ ਹਰਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੈਂਡਨੇਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਆਫ਼ ਐਰਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਰਸਮੀ। ਨਿਰਣਾ. ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਸਮੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। "

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਰੋਗੇਟਿਵ ਰਿੱਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। , ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਗੋਡਾਰਡ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ "(1) ਕਿ ਇਹ 1679 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਿ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਛੂਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ

ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ ਡੀ ਨੇਵੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਹੁਣ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੋਵੇ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਗਲਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਛੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੂੰ। ਲਾਰਡ ਗੋਡਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨੇਟ ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੈਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਬਿਹਤਰ ਰਾਏ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਨ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਵਿੱਚ 'ਹਾਈ ਕੋਰਟ' ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਧੀਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਸਾ ਰਾਮ (6) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।, ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬੀਰੇਨ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (7) ਵਿੱਚ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡਿਫੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰੀਨ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਹੋਮਸ ਅਫੇਅਰਜ਼ (8), ਪੰਨਾ 291 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਮੈਗਮ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਨਾ 203 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਰਾਈਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਦ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਹਾਲੀਡੇ (9), ਦ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ, ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਓ. ਬ੍ਰਾਇਨ (10), ਆਰ. ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਬੁੱਡ (11), ਅਤੇ ਆਰ. ਵੀ. ਬੇਟ੍ਰੀਲੀ: ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਕੁਏਚੇਨਮੀਸਟਰ, (12)। ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਕੇਸ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੈਬੀਅਸ-ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਾਂ ਜੱਜ ਤੋਂ ਜੱਜ ਤੱਕ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਿਟਨੈਸ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ- ਤਾਂ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਨਰਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ। ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਰਣਾ' ਅਤੇ 'ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼', ਦੋਵੇਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਦਾਮਸ, ਮਨਾਹੀ, ਕੋਓ ਵਾਰੰਟੋ ਜਾਂ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਪੀਲ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ 'ਨਿਰਣਾ' ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ 'ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ' ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਸ. ਕੁੱਪਸਵਾਮੀ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਦ ਕਿੰਗ (13) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ 'ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼' ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕ੍ਰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ. ਇਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਬੇਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਮਨਾਦਾਸ ਪ੍ਰਭੂਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ (14), ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੇਂਡੇਲਕਰ, ਜੇ., ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਕਿਹਾ, "..... ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, - ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ....., ਧਾਰਾ 133(1) ਵਿੱਚ

ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਜਜਮੈਂਟ, ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਫਾਈਨਲ ਆਰਡਰ' ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ। ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਹੈ। 'ਜਜਮੈਂਟ, ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਫਾਈਨਲ ਆਰਡਰ', ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹਿਰਾਸਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਸਿਬਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (15) ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 'ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਰੋਗੇਟਿਵ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। - (i) ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ, (ii) ਗਲਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ (iii) ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਹਾਈਕੋਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਲਹਾਰੀ ਰਾਮਾਜੀ ਚਿਕਾਟੇ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (16), ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਰਨੇ (17) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਂਚ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਮਜੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਰੇਕਸ (18) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁਣ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 491 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈਬੀਅਸ

ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੀ ਸਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਪਾਰਕਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। -'ਤੁਹਾਨੂੰ 'ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ'। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ, ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਸਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਧਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਹੈ? ਦਰਿਆਓ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (19) ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਆਮ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ (ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਨੰਬਰ 3) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਅੰਤਮ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੋ ਨਹੀਂ, ਪਰ (19) ਸਵਾਲ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਆਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਟੈਕ ਦਾ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ

ਕਿਸੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਖੁੰਝ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਧਾਰ, ਜੋ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਦਲੀਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਵੇਰਵੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮਾੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਐਸ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤਸਕਰੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 30 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਅਣ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਪਰ ਗੱਲ ਦਾ ਤੱਤ ਉਥੇ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਥੇ ਸੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤਸਕਰੀ ਦਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਅਣਗੌਲੇ ਮਕਸਦ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੀ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ (ਮਤਲਬ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਦੇਸ਼) ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿ-ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਤਨਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਗੰਜਮ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, (20) ਵਿੱਚ. ਜਗਨਧਾਦਾਸ, ਜੇ., ਪੰਨਾ 58 'ਤੇ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ- "ਵਾਜਬ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਦੋਂ ਸਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਰੋਕਥਾਮ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸੰਬੰਧੀ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਮਾੜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 30 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ

ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮੀ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਬੂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਚਰਨਜੀਤ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (21), ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਦਾਸ, ਜੇ.ਜੇ. ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਰਿੱਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਡਿਟੇਨੂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸਤ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜੋ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਗੈਸ ਕੰਪਨੀ (ਮਾਲਕੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (22) ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਿੱਟਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਜਾਂ ਕੋਓ ਵਾਰੰਟੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਤਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਸ਼ੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਕਿਸੇ ਦੇਸਤ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਨਬੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸਤ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਇੰਨੀ ਦੁਰਲੱਭ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਭਗ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਦਾ ਦੇਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੀਸਰਾ ਸਵਾਲ, ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ

ਜਾਨ ਲੈਣ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜੋਕਾ ਮਾਮਲਾ ਕੇਵਲ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸੈਂਟਰਡ, ਜੇਲ੍ਹ, ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ, ਬਨਾਮ ਡਾ. ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਲੋਹੀਆ (23) ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ' ਸ਼ਬਦ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ. (ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਜੋਂ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਨੇ ਬਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (24) ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ।), ਕਿ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸਕਰੀ, ਜੇ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਰੇਟਿਵ ਸ਼ਬਦ 'ਪਬਲਿਕ' ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਲੈਕਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਬਾਸੁਦੇਵ (25), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ। ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ., ਬਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤਸਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ. ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ 1950 ਦੇ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੋਟਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਖਤਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਹਨ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਆਧਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਿਉਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਗ੍ਰੀਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਆਪਣੀ

ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਾਲੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤੀਸਰਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਠਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਗ੍ਰੀਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗ੍ਰੀਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਵਾਬ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ,, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

(1)(1958) 3 All. E. R. 625.

(2)(1959 1 All. E. R. 698.

(3) 15 App. Cases 506.

(4) (1725)3 Brown Parl Cases 505.

(5) 1 Str. 536.

(6) I'.L.R. (1965)2 Punj. 143 = 1965 Current Law Journal (Pb.)

442.

- (7) A.I.R. 1965 S.C. 596.
- (8) (1942) A.C. 284.
- .(9) (1917) A.C. 260.
- (10) (1923)2 K.B. 361.
- (11) (1942)1 All. E.R. 373.
- (12) (1946)2 All. E. R. 434.
- (13) A.I.R. 1949 F. C. I
- (14) A.I.R. 1952 Bom. 479.
- (15) (1945)72 I .A. 241.
- (16) A.I.R. 1948 Bom. 326.
- (17) A I.R . 1951 Bom. 25 (F.B .).
- (18) A.I.R. 1949 E.P. 67 (F .B .).
- (19) A.I.R 1961 S.C. 1457
- (20) A.I.R. 1952 Orissa 52.
- (21) A.I.R. 1951 S.C. 41.
- (22) A.I.R. 1962 S.C. 1044.
- (23) A.I.R. 1960 S.C. 633.
- (24) A.I.R. 1951 Simla 157.
- (25) A.I.R. 1950 F.C, 67.

Mandeep Kaur
(Translator)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।